

— Nagy kincs a hit és drága ajándék az öröm. A lélek, a szív öröme tükröződik az ember arcán, és az örömet tükröző arc bizalmat ébreszt. A paptestvérek számára jó, ha örömet tükröző arccal tekintenek egymásra.

— Az örömről szóló Szolgálatból azt elmélkedtem ki, hogy az Ajándékozónak öröm az, ha a megajándékozott örvend az ajándéknak, — ezért nemcsak megköszönöm a mindennapi életajándékot, hanem nagy öröm ez nekem, és azt mondom: én vagyok a legboldogabb ezen a világon.

— Nővértársam halála után nem volt reményem, hogy továbbra is, legalább a Szolgálat által kapcsolatban lehetek az egész világban szétszórta magyar testvéreimmel. De igazi örömmel tölt el, hogy a kapcsolat fennmarad továbbra is közöttünk. Sokszor a nehézségek közepette innen meríték bátorságot a további küzdelemre, látva, hogy a többiek milyen nagylelkűek az áldozatok vállalására, másoknak meg milyen nagy szükségük van a mi imáinkra és áldozatainkra. Ez igazi buzdítás a küzdelem további folytatására. Imáimba foglalom naponta az összes odahaza és külföldön élő magyar papokat.

+

Szívesen gondolok vissza egy éppen 25 éve meghalt kedves paptársamra, Dr. Koncz József-re. Csaknem három évig együtt dolgoztunk az újpesti Szent István-templomban. Vasárnaponként ő mondta a 10 órás és a fél 12-es szentmisét. Előbbin többnyire a férfiak jelentek meg, utóbbin a műveltebb közönség nagy számban. Ismerte hallgatói igényeit, hisz fiatal korukban javarészt tanította őket az iskolában. Komoly gondolatokat adott nekik. Szívesen hallgatták. Kitűnő orgánuma volt. A járókelők sokszor megálltak az utcán és ott hallgatták, mert szava tisztán kihangzott. Egy alkalommal a templomgondnok meghívott bennünket vacsorára. Hárman voltunk papok. Én Koncz bácsi mellett ültem. A hangulat jó volt, otthon érezte magát. De tízet ütött az óra. Koncz bácsi felállt és imádkozott. Aztán megjegyezte: tíz óraker minden becsületes papnak otthon a helye. Együtt mentünk haza, s útközben meséltem neki Castelgandolfóban töltött éveimről. XII. Pius pápa nagyon szerette a magyarokat, mióta mint pápai legátus az eucharisztikus kongresszuson megismert bennünket. Ha magyar zarándokok jöttek a Vatikánba, külön fogadta őket. Az érdeklődőknek szabad volt megtekinteni a Szentatya lakosztályát is. A búzáat a Szentatya Magyarországról hozatta. Magyar kenyeret evett embereivel.

A Könyves Kálmán gimnáziumban tanította Koncz atya a hittant. Vasárnaponként exhortációt tartott az ifjúságnak, utána a legnagyobb rendben mentek át a diákmisére. A jó Isten áldása kísérte hittanári munkáját. Hetvenkét papot nevelt, többi növendéke pedig most is gyakorló katolikus. Föl-fölkeresik a Szent István-templom kriptájában levő sírját, és rövid imádsággal róják le hálájukat iránta.

PAPI JUBILEUMOK

Gyémántmisék: **Willesits Ferenc** volt plébániáján, Óriszentpéteren és jún. 6-án Budapesten a Május 1 úti templomban.

Dr. Nyisztor Zoltán apostoli protonotárius a Római Magyar Intézet kápolnájában jún. 29-én.

Aranymisék: **Dr. Bálint József** szentszéki tanácsos, ny. plébános jún. 19-én Pécsen.

Brunáry Ferenc tb. kanonok, c. esperesplébános jún. 26-án az Újpest-kertvárosi Szent István templomban.

Dr. Bacza Dezső c. prépost, pápai kamarás, ny. esperesplébános jún. 26-án Nagybajomban, tíz volt káplánjával koncelebrálva.